

Sygnatura akt I C 186/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 22 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Puławach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Gajewska

Protokolant: Starszy Sekretarz Sądowy Ewa Winształ

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2017 roku w Puławach

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko P. S.

o zapłatę kwoty 5.815,32 zł, przy czym kwoty 4.999,68 zł z odsetkami umownymi w wysokości 4 – krotności stopy lombardowej NBP od dnia 23 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty

I. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 5.815,32 zł (pięć tysięcy osiemset piętnaście złotych 32/100), przy czym kwotę 4.999,68 zł (cztery tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 68/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 23 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że odsetki te nie mogą przekroczyć odsetek maksymalnych za opóźnienie;

II. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 267,00 zł (dwieście sześćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 186/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28 września 2016 roku powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od P. S. kwoty 5.815,32 zł, przy czym kwoty 4.999,68 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 23 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty (k. 2-3).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany wystąpił do powoda z wnioskiem o udzielenie kredytu. W związku z zaakceptowaniem przez powoda wniosku, strony zawarły w dniu 13 kwietnia 2012 roku umowę o przyznanie limitu kredytowego i umowę o wydania i korzystanie z karty kredytowej nr (...). Pozwany otrzymał limit w wysokości 5.000 zł. Umowa miała charakter odnawialny. Pozwana zobowiązana była do dokonywania w okresie objętym umową spłaty rat kredytu zgodnie z comiesięcznymi wyciągami generowanymi na podstawie zawartej umowy. Pomimo ciężącego na pozwanym obowiązku nie wywiązywał się on z postanowień umowy i nie dokonywał płatności w ustalonych kwotach i terminach. W związku z brakiem płatności przez pozwanego powód był zgodnie z umową uprawniony do jej wypowiedzenia, co też uczynił, wzywając pozwanego do zapłaty kwoty zadłużenia i wskazał, że brak zapłaty będzie skutkowało postawieniem w stan wymagalności całej kwoty zadłużenia i spowoduje skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego. Pismo skierowane do pozwanego pozostało bez odpowiedzi. Na dochodzoną w pozwie kwotę składa się kwota niespłaconego kapitału w kwocie 4.999,68 zł, kwota niespłaconych odsetek umownych 559,34 zł i kwota niespłaconych kosztów, opłat i prowizji w kwocie 256,30 zł (k. 3-4).

W dniu 7 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Puławach (k. 5).

W dniu 2 czerwca 2017 roku pozwany złożył pismo procesowe, w którym oświadczył, że nie kwestionuje swojego zadłużenia, ale znajduje się w trudnej sytuacji finansowej oraz zdrowotnej i stąd jego zadłużenie (k. 42).

W piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2017 roku powód wskazał, że w niniejszej sprawie nie wyraża zgody na rozłożenie na raty zadłużenia dochodzonego w pozwie (k. 46).

Powyższe stanowiska stron były reprezentowane w toku całego procesu.

Sąd Rejonowy w Puławach ustalił i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie, czynnością kreującą powstanie wierzytelności była umowa o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej z dnia 13 kwietnia 2012 roku. Na podstawie umowy Bank udzielił pozwanemu limitu kredytowego w wysokości 5.000,00 zł. Limit mógł być wykorzystywany w celach konsumpcyjnych, spłata limitu kredytowego miała następować w okresach miesięcznych poprzez dokonywanie przez pozwanego wpłat na rachunek kredytowy (k. 19 i następne). Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy i zaprzestał spłaty limitu kredytowego. Jeżeli kredytobiorca nie zapłaci w terminach wynikających z umowy limitu, Bank może wypowiedzieć umowę z zachowaniem okresu wypowiedzenia po uprzednim pisemnym wezwaniu do zapłaty zaległych rat.

Z uwagi na zaprzestanie spłaty rat kredytu oraz wypowiedzenia umowy roszczenie stało się wymagalne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy tj. wskazane powyżej dokumenty. Zgromadzone w sprawie dokumenty Sąd obdarzył wiarygodnością. Żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich wiarygodności, a Sąd nie znalazł podstaw, aby dokumenty te zakwestionować z urzędu. Podkreślić należy, że okoliczności stanu faktycznego oraz wysokość dochodzonego roszczenia nie były w sprawie sporne. Podkreślić należy, że w odpowiedzi na pozew pozwany przyznał, że zawarł umowę o kredyt i rzeczywiście nie spłacał rat.

Sąd Rejonowy w Puławach zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Podnieść należy, że w istocie rzeczy okoliczności stanu faktycznego w niniejszej sprawie nie były pomiędzy stronami sporne. Pozwany przyznał, że zawarł umowę o przyznanie limitu kredytowego i o wydanie o korzystanie z karty kredytowej. Podniesione przez niego argumenty w piśmie z dnia 2 czerwca 2017 roku nie mogą stanowić podstawy do oddalenia powództwa w okolicznościach faktycznych ustalonych w toku niniejszego procesu.

Umowa kredytu jest umową dwustronnie obowiązującą. Zawiera ona wysokość udzielanego kredytu (limitu kredytowego), warunki jego spłaty, dane dotyczące kosztu kredytu, stopę oprocentowania kredytu wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu; całkowitą kwotę kredytu; rzeczywistą roczną stopę oprocentowania. Kredytodawca podaje czas obowiązywania umowy, całkowitą kwotę do zapłaty oraz wysokość rat, w tym minimalnych rat spłaty limitu kredytu. W umowie zawarte są również postanowienia odnoszące się do sytuacji, w której strony nie będą wywiązywały się z zawartej umowy, w tym oprocentowanie umowne i karne.

Podkreślić należy, że w odpowiedzi na pozew pozwany nie zgłosił żadnych twierdzeń ani nie złożył dowodów, które mogłyby zniweczyć żądanie pozwu.

Na mocy umowy z dnia 13 kwietnia 2012 roku pozwanemu został udzielony limit kredytowy w wysokości 5.000,00 zł. Pozwany nie wypełniał warunków umowy. Pozwany w toku procesu nie przedstawił żadnych skutecznych zarzutów

przeciwko żądaniu pozwu oraz okoliczności faktycznych i dowodów na ich potwierdzenie, co do braku istnienia zobowiązania objętego pozmem.

Podnieść należy, że pozwany nie kwestionował, że łączyła go umowa, nie zakwestionował istnienia zobowiązania, a jedynie wskazał na swoją trudną sytuację życiową, która spowodowała zaległości w płatnościach. Powód nie wyraził zgody na rozłożenie zaległości na raty.

W tym miejscu konieczne wydaje się podkreślenie zasady wynikającej z art. 6 k.c., stanowiącej, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W orzecznictwie wydanym na tle tego przepisu dla wyjaśnienia wiążących się z nim wątpliwości stwierdzono m.in., że w postępowaniu procesowym ciężar dowodu spoczywa w zasadzie na powodzie (orzeczenie Sądu Najwyższego z 3 października 1969 r., OSN 1970, nr 9, poz. 147). Wskazany powyższym orzeczeniem obowiązek powoda dotyczy faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zgodnie jednak z treścią art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Stąd też na pozwanym spoczywa udowodnienie faktów, którym przeczy.

Pozwany nie zakwestionował zawarcia umowy i warunków na jakich umowa o limit kredytowy została zawarta. Odsetki dochodzone pozmem i ich sposób naliczenia zostały w sposób szczegółowy przez powoda wskazane w pismach procesowych. Możliwość naliczenia tak odsetek karnych, jak i odsetek umownych wynika z umowy z dnia 13 kwietnia 2012 roku (k. 19 i następne).

Wobec tego, że powód domagał się odsetek umownych określonych w umowie Sąd te odsetki zasądził od kwoty 4.999,68 zł (pozostała do zapłaty część kapitału) i uznał za uzasadnione żądanie odsetek od dnia 23 sierpnia 2016 roku.

Przechodząc do rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Generalną zasadą rozstrzygnięcia o kosztach procesu jest art. 98 k.p.c., zgodnie z którym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Z uwagi na uwzględnienie powództwa w całości Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 267 zł, na którą składa się: opłata od pozwu w kwocie 250 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.